

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De consideratione flagellationis Christi. Cap. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

me crucifigis, & quasi denuò coram iudicibus incredulis me præsentas, vt moriar: & tamen ego omnia hæc patienter fero, expectans conuersionem tuam, & dignã pœnitentiam, qua eripiaris à rigore iudicij mei. Reuerte ergo, fili charissime ad amicum tuũ de auersione, & malitia tua, quæ te trahit ad interitum: & ego liberabo te in extremo iudicio, in quo disceptabo cum accusatoribus, irrisoribus, & crucifixoribus meis. Festina, vt eripiaris ab ira ventura, & reparare cura ruinas animę tuę in agone mortis positę, antequam fiat insanabilis fractura tua. Ego inuito te, dum tempus est miserendi: curte velociter ad thronum gratiæ meæ, vt facilitate parcendi delecteris, & viuas inter dilectos amicos meos in medio Ierusalem sponsæ meæ.

De consideratione flagellationis Christi.

CAP. XXXII.

Nimis grauitè, & multipliciter peccasti, fili, & ego egi austeram pœnitentiam pro te. Ego sic vixi inter homines, vt quamuis haberem crudelissimos inimicos, & calumniatores, nemo tamen

potu-

potuerit arguere me de peccato: & tamen quasi malefactor vita indignus, dirissime flagellatus fui. Caro illa innocens, è purissimo sanguine, dulcissimæ Genitricis meæ, Spiritus Sancti virtute formata, cõsumpta fuit diris verberibus eorum qui oderunt me, qui sine misericordia quæsierunt perdere pretiosissimam vitam meã. Utinam, fili, conciperes, dum peccare cogitas, figuram Filij Dei ligati ad columnam, verecundi, & tacentis, & infinita mansuetudine tolerantis ictus flagellantium, qui multiplicati sunt, velut arena quæ iacet in littore maris! Utinam appenderentur in statera peccata filiorum Adg, & calamitas quam sine culpa pertuli nudus, & expositus furori inimicorum meorum! quasi arena maris hæc grauior appareret. O quàm iuste damnaberis, si toto corde non fueris conuersus ad me! Tot testes habebis accusantes conscientiam tuam, quot flagellorum ictus affixerunt animam meam. Propter quod, interim dum dies est, age pœnitentiam, fili, neque perseueres, multiplicare delicta super capillos capitis tui. Ne pugnes contra Redemptorem tuum ligatum, & flagellatũ propter te: nam crudelitas hæc indigna est homine Christiano, qualem gratis te feci.

feci. Intuere exemplar tuum, vt discas cō-
 pungi, & ad compassionem tantæ cala-
 mitatis commoueri. Cogita quid dixisset
 tibi conscientia propria, si affuisses in eo
 loco, vbi castigatio mea fuit. Certè acutis-
 simo stimulo punxisset te intuentem car-
 nem meam laceratam, & consumptam,
 & sanguinem meum fluentem, donec
 carnifices mei fatigati, licet non saturati,
 quiescerent. Nunc verò quamuis passio
 mea iam transierit, expedit tibi, fili, illam
 quasi præsentem cogitare, vt imprimatur
 visceribus tuis, & quiescas ab iniquitate,
 quam operaris. Profectò crudeles ministri
 iudicis iniusti timentis, & honorantis
 Cæsarem magis quam Deum, exercue-
 runt furorem, quasi canes rabidi, quos fa-
 mes in rabiem impulisset. Non mouit il-
 los Agnus Dei, qui coram se tondentibus
 illum, obmutuit, & non aperuit os suum,
 Non pepercerunt filio Dei prostrato, cum
 tamen feræ soleant prostratis parcere:
 sed postquam fatigati sunt, me exhaustū,
 & horribili deformatione laniatum reli-
 querunt. Quid est hoc? Usquequò pecca-
 tor curret erecto collo aduersus patienti-
 am vnigeniti filij Dei? Quomodò lapi-
 des non clamant, & omnis creatura non
 postulat feruentissimis vocibus vindictā

ingra-

ingr
 ratu
 ni m
 scas
 mih
 rum
 ran
 ti su
 mea
 cor
 res t
 sua
 run
 supe
 nor
 redi
 fou
 quā
 vid
 per
 est
 iect
 rum
 nā
 abs
 qu
 uer

is cō-
cala-
xisset
in eo
cutif
a car
tam,
onec
rati,
passio
illam
natur
itate,
nini-
antis
cuc-
os fa-
uit il-
tibus
uum,
, cum
cere:
ustū,
reli-
ecca-
enti-
lapi-
non
dictā
ogra-

ingrati-
tudin-
is, qua
cor pec-
catoris
obdu-
ratum
est? Con-
sidera,
fili, rem
istam om-
ni mundi
pondere
grauio-
rem, vt
resipi-
scas, &
intima
conuer-
sione sa-
tisfacias
mihi, an-
tequam
impleatur
numerus
dierum,
quibus
permitto
te viuere
super ter-
ram. Certè
sancti mei,
qui contem-
plati sunt
amarissima
spectacula
passionis
meæ, quam-
uis non
reprehenderet
illos cor
ipsorum
de graui-
bus delictis,
memo-
res tamen
flagellationis
meæ, corpora
sua lacerare
ferreis
flagellis
consueue-
runt: &
tamen tu,
qui peccata
commisisti
super
numerus
stellarum,
non solum
non castigas
corpus
tuum, &
in seruitutē
redigis,
sed contra
legem
meam
nutris, &
foues
illud,
diligens
carnem
tuam,
plus-
quam
me. Reuer-
tere ergo
fili, ad
cor, &
vide
quid
agas: at-
tende,
&
considera
opera
mitissimi
Redemptoris
tui, qui
factus
est
opprobrium
hominū,
&
postrema
ab-
iectio
plebis.
Dirumpe
vincula
peccato-
rum,
&
accede
ad me
alligatum
colum-
næ,
non vt
ligeris
ad
supplicium,
sed vt
absoluaris
ad
immensum
refrigerium,
quod
inuenies
in
desiderata
valde
con-
uersione
tua.

De